

ώστε νδή μη δύνασαι νά κάμης τι διά τὸν Χριστόν. Αδόπος ἀπέθανε διὰ σὲ καὶ σὺ πρέπει νὰ ζῆς δι' αὐτόν· δύσον δὲ νεώτερος ἀρχίσῃς τοῦτο, τόσον εὔκολωτερα θὰ τὸ κατορθώσῃς. 'Αλλα διατί μὲ ήρωτήρας, ἀγάπην μου, περὶ θανάτου;

Διότι, — ἀπεκρίθη ἀφελῶς δὲ Ἰωάννης, — δταν δὲ Ἐρίκος μοι εἶπεν, διὰ ήμην πολὺ μικρὸς διὰ νὰ ἀγαπῶ τὸν Χριστὸν, ἐσυλλογίσθην διὰ πρέπει νὰ ήμην πολὺ μικρὸς διὰ νὰ ἀποθάνω καὶ νὰ ὑπάγω εἰς Αὐτόν. 'Αλλ' ἔλιν μικρὸς παιδιά, ὡς ἐγώ, δύνανται ν' ἀποθάνωσιν, δύναμαι καὶ ἐγώ νὰ ζῶ δι' αὐτὸν, νὰ ἀγαπῶ καὶ νὰ συλλογίζωμαι περὶ αὐτοῦ — ὁ συλλογισμὸς οὗτος μὲ κάμνει ν' ἀγαπῶ δλούς καὶ νὰ ήμαι εὐτυχής!»

Ο Ἰωάννης εἶχε δίκαιον, διότι τὸ νὰ συλλογίστεαι τις περὶ Χριστοῦ, νὰ τὸν ἀγαπῇ καὶ τὸν ὑπακούῃ κάμνει τὸν ἄνθρωπον εὐτυχῆ.

πρὸς τὸ μέγεθος εὑρίσκονται φιττακοὶ μικρότεροι καὶ αὐτοῦ τοῦ καναρινοῦ, καὶ ἄλλοι μεγαλεῖτεροι τῶν κατοικιδίων· δρυνίθιν.

Ως πρὸς τὸ χρῶμα τινὲς εἶναι κατάλευκοι, ἄλλοι κατάμαυροι, ἄλλοι χρυσοειδεῖς καὶ ἄλλοι ώραιότεροι καὶ αὐτοῦ τοῦ ταοῦ (παγωνίου) κατὰ τὴν ποικιλίαν τοῦ χρώματος.

Ἡ παροῦσα εἰκόνογραφία παριστᾶ φιττακὸν τῆς Νέας Αντραλίας, δοτὶς ζῆ κατ' ἀγέλας. Τὰ πτερά τοῦ εἶναι ωραίατα, ἄλλα τὸ ῥάμφος του πολὺ γαμψόν. Ἐπὶ τοῦ δπισθίου μέρους τῆς κεφαλῆς του ἔχει περικεφαλαίαν κιτρινοπράσινον, τὴν ἐποίαν κατὰ βούλησιν ἀπλώνει ώς ὃ ταὼς τὴν οὐράν την ἐνειδεῖ ριπιδίες.

Οταν ἔξημερωθῇ ἀφοριστεῖται πολὺ εἰς τὸς κυρίους τοὺς, μανθάνει νὰ διμιλῇ καὶ λέγει πολὺ δαστεῖα πρὸς ἀγματα γελᾷ δὲ τόσον καλά δυσον ἐν μικρὸν παιδίον.

Ο Θεὸς ἔκαμψ ἀπειρον ποικιλίαν πνηγῶν καὶ διὰ ταῦτα ψάλλουν τοὺς ἐπαίνους του.

Βαθμιαία, ἀλλ' εὐσταθής αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χριστιανῶν κατὰ τὸς διαφόρους αἰώνας.

1ος αἰών	500,000	ψυχῶν
2ος	2,000,000	»
3ος	5,000,000	»
4ος	10,000,000	»
5ος	15,000,000	»
6ος	20,000,000	»
7ος	25,000,000	»
8ος	30,000,000	»
9ος	40,000,000	»
10ος	50,000,000	»
11ος	70,000,000	»
12ος	80,000,000	»
13ος	85,000,000	»
14ος	90,000,000	»
15ος	100,000,000	»
16ος	125,000,000	»
17ος	155,000,000	»
18ος	200,000,000	»
19ος	300,000,000	»

ΕΧΩ ΑΡΚΕΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ.

«Θὰ ἔκαμψ καλλίτερα νὰ μάθης τὸ μάθημά σου, Ἰωάννη,» εἶπεν δὲ Νικόλαος πρὸς τὸν ἀδελφόν του, δόποιος ήτον βιθισμένος εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἐνδὲ μυθιστορικοῦ βιβλίου, "Ω! ἔχω καιρὸν ἀκόμη," εἶπεν δὲ Ἰωάννης, μὲ ἀδιαφορίαν — «'Αλλ' αὐτὸς εἶναι ἀρκετά δύσκολον, καὶ μόλις θὰ ἔχῃς καιρὸν τὸ πρωτ. καὶ ἡξερεῖς, δτε δέ κύριος Κωνσταντῖνος εἶπεν, δτε ἔλιν δὲν πο μάθης θὰ σὲ καταβιθάσῃ εἰς τὴν κατωτέραν κλάσιν.» •Μή μὲ ἐνοχλήσ, Νικόλαε, ἔχω καιρὸν ἀκόμη,» εἶπεν

ΚΟΚΑΤΟΥ.

Μεταξὺ τῶν πτηνῶν τὸ γένος τῶν φιττακῶν (παπαγάλων) περιέχει περισσότερα εἶδη καὶ παρασιάζει περισσότερας παραλλαγὰς παρ' οἰονδήποτε ἄλλο· ώς